

Zpravodaj *obce*

Bernartice nad Odrou

Foto: Viktorie Kelnarová

**říjen
2025**

Hasičský zájezd 2025

OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE

Kalendář akcí

So	8.11.2025	Dětský maškarní rej
So	22.11.2025	Divadelní představení Vlčí ukolébavka
22. – 23.11.2025		Zájezd zahrádkářů do termálních lázní
Pá	28.11.2025	Rozsvícení vánočního stromu
So	27.12.2025	Volejbalový turnaj
Ne	28.12.2025	Rekreační volejbalový turnaj
Po	29.12.2025	Zpívání koled
Ne	4.1.2026	Novoroční koncert
So	17.1.2026	Zahrádkářský ples
So	31.1.2026	Sokolský ples
So	14.2.2026	Obecní ples

Kalendárium

- 10.9. Proběhl kontrolní den na stavbě Rozšíření veřejného sportoviště za ZŠ.
- 16.9. Na obecním úřadě se uskutečnila schůzka starosty s firmou zajišťující dotace na opravu smuteční síně – Multifunkční obecní centrum.
- 16.9. Proběhl kontrolní den na stavbě Oprava kulturního domu.
- 19.9. Byla předána dokončená stavba Oprava kulturního domu.
- 23.9. Starosta se zúčastnil valné hromady Regionu Poodří v Bílově.
- 24.9. Byla zahájena stavba pergoly a vstupu do kulturního domu.
- 24.9. Proběhl kontrolní den na stavbě Rozšíření veřejného sportoviště za ZŠ.
- 30.9. Byla předána dokončená stavba Rozšíření veřejného sportoviště za ZŠ.

- 1.10. Starosta se zúčastnil Konference ke změně financování nepedagogické práce ve školách v Moravskoslezském kraji v Ostravě.
- 4.10. Uskutečnil se 50. ročník turistického pochodu Podzimní pohledy na Moravskou bránu.
- 8.10. Proběhl kontrolní den na stavbě Revitalizace veřejného prostranství – vstup do kulturního domu.
- 9.10. Starosta a kronikářka obce navštívili našeho spoluobčana při příležitosti jeho životního jubilea.
- 9.10. Na obecním úřadě proběhla jednání starosty a ředitele CHKO Poodří.
- 15.10. Finanční výbor provedl kontrolu hospodaření obce.

Poslední vývoz BIO odpadu

Velké hnědé kontejnery na BIO odpad rozmístěné na pevných stanovištích v obci budou naposledy vyvezeny ve **čtvrtek 20.11.2025**. Prosíme spoluobčany, aby po tomto vývozu do kontejnerů již neházeli žádný odpad. Děkujeme

Kontejnery na BIO odpad, které mají občané doma na základě smlouvy s OZO s.r.o. Ostrava, budou letos naposledy vyvezeny **ve středu 26.11.2025**.

Věra Košťálová, správní pracovnice

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny 2025 v obci Bernartice nad Odrou

Celkový počet voličů	788
Počet platných hlasů	595
Volební účast	76,90%

<u>poř. č.</u>	<u>Politická strana/koalice</u>	<u>poč. hlasů</u>
1.	Rebelové	0
2.	Moravské zemské hnutí (MZD)	3
3.	Jasný Signál Nezávislých (JaSaN)	1
4.	VÝZVA 2025	0
5.	SMS – Stát Má Sloužit	0
6.	Svoboda a přímá demokracie	35
7.	ČSSD	1
8.	PŘÍSAHA	7
9.	Levice	0
10.	ČR1-Česká republika na 1. místě!	0
11.	SPOLU (ODS + KDU-ČSL + TOP 09)	197
12.	Švýcarská demokracie	3
14.	Hnutí občanů a podnikatelů	0
15.	Hnutí Generace	2
16.	Česká pirátská strana	44
17.	Koruna Česká	0
18.	Volt Česko	0
20.	Motoristé sobě	49
22.	Ano 2011	148
23.	Starostové a nezávislí (STAN)	74
25.	Stačilo!	31
26.	Voluntia	0

**Obec Bernartice nad Odrou srdečně
zve na přednášku**

LIBORA UHRA
Koruna Karakoram

**Úterý 11. listopadu 2025 v 18.00 hod.
v kulturní domě.**

**Vstupné 150 Kč
děti do 15 let ZDARMA**

Zveme Vás do divadla

KD v Bernarticích nad Odrou dne 22.11.2025 v 19 hodin

Vlčí ukolébavka

Divadlo VENTYL

Autor Hilary Bell
Režie Kamil Štroncer
Překlad Dasha Bláhová
Scéna ZUŠ Hranice,
Kamil Štroncer
Kostýmy Krejčovství HUGO
Zvuk Kamil Štroncer

OBSAZENÍ

Angela Gaelová	Jitka Štroncerová
Líza Gaelová	Julie Štroncerová
serž. Ray Armstrong	Ivan Ptáček
Warren Gael	Kamil Štroncer
hlas Tobyho	Anna Štroncerová

Vlčí ukolébavka se na pomyslném žebříčku současných dramát umísťuje vysoko, a to díky své schopnosti otevřít divákům nelehké otázky a nabídnout pohled na složitost lidské podstaty. Hra není jen dramatem o vině a nevinosti, ale hlubokým psychologickým příběhem, který nutí diváky přemýšlet nad tím, co by udělali na místě postav. Zabývá se krutostí dětského světa a otázkou viny, zároveň také zkoumá, jak se společnost vyrovnává s dětskou kriminalitou a odpovědností. Námět hry vychází ze skutečného případu malé vražednice Mary Bell.

Vstupné 150 Kč, prodej na místě před představením.

🏠 Z NAŠÍ ŠKOLY A ŠKOLKY

Drakiáda

V sobotu 11. října se na Panském kopci konala tradiční Drakiáda, na kterou se těšily nejen děti, ale i mnozí rodiče a prarodiče. Někteří účastníci se předvedli s vlastnoručně vyrobenými draky. Bylo vidět, že do nich vložili spoustu trpělivosti a za to jim patří náš obdiv.

Letos nám však počasí moc nepřálo. Vítr si vzal zřejmě volno a draci se ne a ne vznést do oblak. Přesto se mnozí nevzdali a ze všech sil běhali po poli, aby nakonec svého draka do vzduchu přece jen dostali.

O příjemnou atmosféru se postaraly hasičky - paní kuchařky z mateřské školy, které s úsměvem prodávaly občerstvení. Moc jim za to děkujeme.

Těšíme se na příští rok. Třeba nám vítr ukáže svou přátelštější tvář.

Zuzana Tomášková, učitelka MŠ

SPOLKOVÉ AKTIVITY

Podzimní pohledy na Moravskou bránu

Jak je již dlouholetou tradicí, patřila první říjnová sobota turistické akci Podzimní pohledy na Moravskou bránu. Letos se jednalo o jubilejní 50. ročník tohoto pochodu, na jehož startu se zaregistrovalo 165 malých či velkých turistů. Všichni turisté byli odhodláni zdolat 16 kilometrů dlouhý okruh vedoucí od Hospůdky U Odry přes Horecký kopec a zříceninu hradu Starý Jičín zpět do Bernartic k Hospůdce U Odry. V tomto roce si mimo jiné připomínáme padesát let od založení oddílu Turistiky. Při této příležitosti jsme připravili pro každého účastníka pochodu výroční turistickou známku a nálepku na hrnek. Dále byla přichystána výstava obrazů autora Petra Meleckého. Probíhala projekce dobových snímků a k nahlédnutí byly kroniky a různé další „historické artefakty“ převážně ze soukromé sbírky jednoho ze zakladatelů a prvního předsedy oddílu Turistiky v jedné osobě – pana Aloise Šimíčka. Pro nejmenší účastníky byl připraven skákací hrad a omalovánky. O něco teplého do žaludku v cíli se postarali dva externí kuchaři, kteří pro nás připravili buřtguláš. Celým odpolednem až do pozdních večerních hodin nás provázela (tak jak se sami nazývají 😊) „převážně nevážná, víceméně country kapela“ - Tak Jo. Děkujeme všem, kteří se jakoukoli mírou podíleli na zajištění a organizaci této turisticky oblíbené akce. Děvčatům z pekárky, všem na kontrolních stanovištích, kastelánovi z hradu, místní Hospůdce na Odře, externím kuchařům, kapele Tak jo. Poděkování patří i dalším členům TJ Sokol, jejichž činnost sice není vidět, ale je pro tuto akci nezbytná.

Za TJ Sokol Bernartice nad Odrou oddíl Turistiky Lukáš Kutěj

Noc pod nejvyšším vrcholem Jeseníků

V sobotu 27. září jsme se v ranních hodinách sešli na parkovišti před restaurací U Bříz, kde jsme započali naše víkendové putování. Po kontrole všech 32 přihlášených účastníků zájezdu jsme mohli vyrazit na cestu autobusem do Karlovy Studánky. Po krátké přestávce, kterou téměř všichni strávili v některé ze zdejších kaváren, se uskutečnil společný výstup podél Bílé Opavy na Ovčárnu. Zde jsme měli zajištěno ubytování v Horském hotelu Figura. Cesta byla ztížená počasím předchozích dnů, přesto celá skupina tuto trasu zvládla bez újmy na zdraví. Po příchodu, obědu a ubytování jsme měli volný program. Většina z nás se společně vydala na nejvyšší vrchol Jeseníků – Praděd. Počasí bohužel výhledům nepřálo a bylo mírně větrno, i tak jsme dospěli vrcholu. Při cestě zpět na ubytování jsme se téměř všichni sešli na chatě Barborka. Po návratu a večeři byl na společné chodbě neplánovaně zahájen „debatní kroužek“, který přišly zkontrolovat paní učitelky, jenž k nám nepatřily 😊. Druhý den počasí hor ukázalo své kouzlo. Již v brzkých ranních hodinách bylo téměř bez mráček a pro ty, kteří si přivstali a neodolali znovu „vzběhnout“ na vrchol, se nabízely neskutečné výhledy na východ slunce a do dalekého okolí. Po snídani jsme se vypravili na cestu dolů do Malé Morávky. Cesta byla nenáročná, počasí slunečné a pro túru příjemné. V odpoledních hodinách nám již nic nebránilo nastoupit do autobusu a vrátit se domů. Za zmínku stojí věkový rozdíl mezi nejmladším a nejstarším účastníkem zájezdu, který činí 66 let. Věřím, že si tento zájezd všichni užili. Závěrem bych chtěl poděkovat všem účastníkům zájezdu za disciplinovanost a příjemnou atmosféru v průběhu celého zájezdu.

Za TJ Sokol Bernartice nad Odrou oddíl Turistiky Lukáš Kutěj

Hasičský zájezd 2025

Po dvou letech jsme se znovu vydali na náš tradiční dvoudenní hasičský zájezd, který se už stal neodmyslitelnou součástí života našeho sboru. Tentokrát nás cesty zavedly na malebnou Vysočinu, kraj plný zelených lesů, kopců a historických památek. Vše začalo v sobotu 12. září brzy ráno, kdy se na křižovatce sešlo celkem 61 účastníků zájezdu. Všichni s dobrou náladou, něčím na zahřátí a svačinami na cestu nastoupili do autobusu a přesně v šest hodin jsme vyrazili vstříc novým zážitkům. Cesta ubíhala vesele, povídalo se a vzpomínalo na zájezdy z minulých let. Krátce po deváté hodině jsme dorazili do Zderazu v okrese Chrudim, kde na nás čekala zajímavá prohlídka skalního obydlí. Všichni jsme obdivovali šikovnost a vynalézavost lidí, kteří si kdysi dokázali vytesat domov přímo do skály. Po této zastávce jsme se vydali dál – směr Devíti skal, nejvyšší vrchol Žďárských vrchů.

Turistický výšlap se vydařil, počasí nám přálo a odměnou za námahu nám byly krásné výhledy na okolní krajinu. Odpoledne jsme dorazili do Přibyslavi, kde nás čekalo ubytování v útulném Hasičském hotelu. Po krátkém odpočinku jsme se všichni sešli k večernímu posezení. Atmosféra byla výborná – nechyběl zpěv, smích ani sklenička něčeho na zahřátí. O dobrou náladu se postaral náš harmonikář Vašek Drlík se svou dcerou Katkou Písteckou, kteří hráli s takovým elánem, že se zpívalo ještě dlouho do noci. Ráno nás Katka opět probudila svými veselými tóny, a tak se z budičku stala malá hudební rozcvička. Po vydatné snídani jsme vyrazili na zámek v Přibyslavi, kde sídlí Hasičské muzeum. Prohlídka byla velmi zajímavá – mohli jsme si prohlédnout historické uniformy, helmy, hasičskou techniku i staré fotografie, které připomínaly, jak dlouhou a hrdou tradici naše hasičské hnutí má. Po obědě jsme se přesunuli do Žďáru nad Sázavou, kde jsme navštívili proslulou Zelenou horu a nádherný kostel sv. Jana Nepomuckého, zapsaný na seznamu světového dědictví UNESCO. Při prohlídce jsme obdivovali nejen architekturu, ale i symboliku a duchovní atmosféru tohoto výjimečného místa. Cesta domů ubíhala klidně, plná smíchu, povídání a sdílení dojmů z celého víkendu. Do naší vesnice jsme dorazili kolem osmé hodiny večer, unavení, ale spokojení a nabití pozitivní energií. Celý zájezd se nesl ve skvělé, přátelské a pohodové atmosféře, ke které přispěl opravdu každý z účastníků – včetně našeho skvělého pana řidiče, který nás bezpečně provázel celou cestou. Počasí nám přálo po oba dny, a tak se vše vydařilo nad očekávání. A kam se vydáme za dva roky? To zatím zůstává tajemstvím. Jisté ale je, že naše hlavní organizátorka Maruška Drlíková už má určitě v hlavě spoustu nápadů na další skvělý výlet. Za perfektní organizaci a bezchybný průběh zájezdu jí patří velké poděkování. Hasičský zájezd je u nás tradicí od nepaměti a každým rokem si připomínáme, že má své nezaměnitelné kouzlo. Setkávají se na něm všechny generace hasičů – od nejmladších po nejzkušenější – a právě v tom spočívá jeho síla, radost i sounáležitost, která náš sbor drží pohromadě.

za hasiče Tomáš Horut

Turnaj veteránů 3.ročník

V sobotu 20 září se v Bernarticích na víceúčelovém hřišti odehrál 3. ročník turnaje veteránů za účasti družstev Jeseníku nad Odrou, Oder a domácích Bernartic nad Odrou. Po napínavých zápasech a několika nečekaných výsledcích zvítězili zaslouženě domácí Bernartice. Druhé místo obsadily Odry a třetí skončil Jeseník n. O. Po celou dobu akce nechybělo výborné občerstvení – guláš, prase na grilu a další dobroty. Zábavu poté obohatilo kolo štěstí, kdy opět zavládl sportovní duch z nečekaných výher. Celý turnaj a posezení, které následovalo se neslo v přátelské atmosféře a potvrdilo, že sport lidi spojuje.

Rádi bychom srdečně poděkovali za výborné jídlo a pití, které bylo připravené. Pořadatelům, že měli vše skvěle zorganizováno, obci za prostory a firmě RAVAK za ceny. Nakonec je nutné poděkovat panu Martinátovi, jehož nasazení a zájem umožnilo tuhle akci uskutečnit.

Tomáš Staněk

HISTORIE

Most přes Odru v Bernarticích nad Odrou

V loňském roce jsem byla vyzvána redakcí časopisu Poodří k napsání článku o mostu přes Odru v Bernarticích nad Odrou. Při jeho psaní jsem zjistila, že most z roku 1928 projektoval pan Klement Šimíček z naší obce. Byl to velmi aktivní člověk, který byl nejen jednatelem spolku Národní jednoty a zakládajícím členem Sokolu, ale také stavitel a projektant. Jeho život si zasluhuje připomenutí.

Článek vyšel v časopise Poodří 1/2024 pod názvem: "Most přes Odru v Bernarticích nad Odrou a pan Klement Šimíček":

Přes řeku Odru, která protéká severní částí obce Bernartice nad Odrou, vede pouze jeden most, a to v blízkosti sezonní restaurace a bývalého přírodního koupaliště.

most přes Odru foto z 28.4.2024

V místě mostu býval od nepaměti brod. Vedla tady odnož Jantarové stezky z Uher do Haliče. Brodem přes Odru vozívali sedláci sklizně sena, přecházeli obchodníci se zbožím, různí řemeslníci a poutníci. Ještě v roce 1883 byla cesta používána přadláky z Oder, kteří na zádech nosili velké balíky vlny na trhy. V našem kostele byla pro ně sloužívána mše svatá.

Po nějaký čas byla vedle brodu přes Odru dřevěná lávka pro pěší a až do roku 1962 ústil potok Teplica v těchto místech do Odry. Kolem jeho břehů rostly vrby hlavatky. Po regulaci potoka bylo jeho koryto narovnáno a do Odry se vlévá pod vysokým břehem u zatáčky silnice do Suchdolu nad Odrou v blízkosti chat. Místu se říká Starý mlýn, protože tady skutečně stával. Měl číslo 26. Mlýnské kolo bylo na spodní vodu, bez náhonu. Byla to srubová budova z otesaných trámů. Mlýn byl na jedno složení. Přistupovalo se k němu z cesty, vedoucí k Suchdolu nad Odrou, kolem byla zahrada s habrovým plotem (pozůstatky živého plotu tam jsou dodnes v podobě vzrostlých stromů). Základy mlýna byly odkryty při regulaci potoka Teplica v šedesátých letech minulého století. Při stavbě čistírny odpadních vod v roce 1998 tu byla v hloubce dva metry nalezena část mlýnského kamene, zbytek dřevěného trámu a železné dláto (uloženo na Obecním úřadě v Bernarticích nad Odrou). Prvním majitelem, někdy kolem roku 1590, byl Ezechiel Melč. Ten zde také vybíral mýto ze soli, převážené po zdejší části Jantarové stezky. K mlýnu byl přistaven malý dřevěný solný srub.

Starý mlýn, kresba Leopold Biskup mlýnský kámen, nález z roku 1998

Do míst brodu chodívali sedláci plavit koně. Jezdil tam s nimi i můj prastaríček a dědeček, oba jménem Eduard Bayer z blízkého gruntu č. 27. Můj dědeček (1888–1980) mi hodně vyprávěl o minulosti a také sepsal své paměti, ale zajímavé je, že o stavbě mostu přes Odru se nikdy nezmiňoval. Záznamy nejsou ani v obecní kronice. Jen v účetním deníku Bernartic nad

Odrou z let 1883 až 1908 je zmínka o třech výdajích na opravu mostu přes Odru: „29. června 1887 vydáno 2,70 zl. tesařům za 3 dni u mosta na Odře, 12. června 1891 vydáno 3,53 zl. na opravu mostu přes Odru, 5. června 1893 příspěvek ku stavbě mostu na Odře 70 zl.“

Přesně nevíme, kdy byl postaven první most v těchto místech, který nahradil dřevěnou lávku. Jisté je, že sloužil do roku 1928. V knize Od pokolení do pokolení, která byla vydána v roce 1937 a pojednává o historii kostela a obce Bernartice nad Odrou se uvádí, že: „v roce 1928 dosavadní most hrozil sesutím, a tak byl přes řeku Odru postaven nový dřevěný most a přikryt železnými zoreskami. Stavební náklad činil 13 802 korun, obec přispěla 50% a druhých 50% uhradili majitelé oderských luk, kteří jej potřebovali, a to jak z obce zdejší, tak ze Suchdola nad Odrou“.

most z roku 1928

Tento most vydržel až do roku 1971. Mnozí z nás si ho pamatujeme. Ke konci byl ve velmi špatném stavu, nedalo se přes něj přejet s fůrami sena.

V kronice obce Bernartice nad Odrou se uvádí, že 8. dubna 1971 se na místním národním výboru sešla komise, sestavená ze zástupců tajemníka a předsedy národního výboru, předsedy a vedoucího odboru pro zemědělství a lesní hospodářství okresního národního výboru, Povodí Odry

a Jednotného zemědělského družstva Bernartice nad Odrou a Suchdol nad Odrou. Při prohlídce mostu na místě bylo rozhodnuto, že starý most bude zbořen a postaven nový železobetonový. Stavební práce začaly 1. prosince 1971, kdy pracovníci JZD starý most z roku 1928 zbourali za odborného dohledu Meliorací Nový Jičín. Poté byly beranidlem zatlučeny betonové pilíře jako čela mostu. Traktoristé z našeho jednotného zemědělského družstva navozili železné traverzy. Stavba mostu byla hotova ještě do konce roku 1971! Vše zafinancoval Okresní národní výbor Nový Jičín a stavební práce zajistil Místní národní výbor a Jednotné zemědělské družstvo Bernartice nad Odrou. Most se stal majetkem obce Bernartice nad Odrou.

most z roku 1971

V sedmdesátých letech minulého století otevřely Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava dva vrtů na katastru Suchdola nad Odrou a potrubím přes louky z nich vedla vodu až do vodárny v Bernarticích nad Odrou. Potrubí vedlo přes louky v zemi a Odru překlenovalo asi ve výši 4 metry nad hladinou hned vedle mostu po jeho levé straně směrem od Suchdolu. Po odstavení vrtů pitné vody a ukončení jejího čerpání v roce 2001 bylo potrubí nevyužito a po povodni v roce 2009 byla jeho část, vedoucí nad Odrou odstraněna včetně betonových základů na obou březích Odry.

vodovodní porubí u mostu přes Odru, povodeň červen 2009

V roce 2022 nechala obec posoudit stav mostu statikem. Ten zjistil, že není v ideálním stavu, a jeho další životnost odhadl na 10 let.

Projektantem a vedoucím stavby mostu přes Odru v roce 1928 byl místní občan pan Klement Šimíček z č. 176 (24. září 1890 až 20. prosince 1988).

Uvádím mírně krácený a upravený vlastní životopis, který sám napsal:

Narodil jsem se v Bernarticích dne 24. září 1890 jako třetí dítě rodičů Klementa a Rozalie Šimíčkových. Bylo nás devět dětí. Rodiče měli domek a asi 6 měr vlastního pole a několik měr pole pronajatého, dvě krávy a něco drobného zvířectva. Otec byl zedník. Všechny děti musily i v předškolním věku v domácnosti a v hospodářství pomáhat. V šesti letech začal jsem navštěvovat v Bernarticích dvoutřídní národní školu. Rád jsem chodil do školy, ale doma k učení bylo času málo, vždy byla nějaká práce přichystána. Také jsme jednu dobu s bratrem o dva roky starším vždy po škole tloukli kamení pro silniční správu, abychom nějaký ten peníz pro domácnost vydělali. Po prázdninách v roce 1903 opatřil mi otec službu u německého sedláka v Kuníně, abych se naučil německy. Odtud jsem ještě jeden školní rok (1903–1904) chodil jednou týdně (v sobotu) do školy do Bernartic. U sedláka jsem pracoval jako kravař. Teprve až jsem dovršil 14 roků, mohl jsem jít do učení.

Do učení jako tesař jsem nastoupil v roce 1905 u firmy Blum a syn v N. Jičíně. Tam jsem se vyučil a pracoval až do r. 1909. Pak jsem pracoval v r. 1910 ve Vídni a v roce 1911 až do podzimu v Německu v Mnichově. U vojenského odvodu jsem byl v Salzburgu uznán vojenské služby schopen, a tak jsem v říjnu odjel po dvoudenní návštěvě u rodičů do Krakova. Tam jsem byl zařazen k devátému praporu Pionýrů (technický pluk) a tam jsem si odsloužil povinné tři roky. Pak ale začala v září první světová válka, která trvala čtyři roky až do října 1918. Té války jsem se zúčastnil od začátku až do konce a snad jen náhodou jsem byl uchráněn zranění a vrátil se po válce domů. Můj starší bratr Jan padl v bitvě u Sokalu v Haliči a pohřben byl tam. Druhý bratr Josef byl dlouhou dobu v ruském zajetí a vrátil se šťastně domů. Já jsem prošel křížem krážem celé Polsko, západní Rusko a část Rumunska v okolí Černovice Dorná Vatra. Pak jsme jeli do Itálie k povodí řeky Piavy a odtamtud po prohraté bitvě nás naložili do vagonu a jeli jsme přes Tyrolsko a Maďarsko do Srbska. Tam už jsme ale nedojeli, byl 28. říjen 1918 a konec války. Maďaři nám odebrali zbraně a náš transport odbočil pak na Vídeň a pokračoval až do Krakova. Náš velitel, rodák ze Srbska, vyplatil ještě vojákům žold a každý voják mohl ve své domovské stanici vystoupiti a jít domů.

Doma jsem však onemocněl na silné revma – ischyas – a ležel v posteli několik měsíců. Až teprve na jaře nastoupil jsem do zaměstnání v Ostravě u jedné inženýrské firmy. Tam jsem začal pracovat jako tesař, pak jako předák, za nedlouho jako dílovedoucí na inženýrských stavbách na Ostravsku a Karvinském revíru. Kupoval jsem si technické knihy a ve volném čase pilně jsem se učil a doháněl školní vzdělání z bernartské dvoutřídky. Tak jsem byl od firmy poslán na různé stavby na Slovensko, které jsem samostatně vedl. Zmíním se jen o některých: ve Spišské Nové Vsi obloukový železobetonový most přes řeku Hornád, v Košicích železniční lokomotivní depo státních drah, ve Zvolenu městská kanalizace, v Krupině řada rodinných domů pro důstojníky a v dalších různé drobnější stavby. V Rožnově pod Radhoštěm železobetonový most přes Bečvu, v Přerově u nádraží silniční podjezd pod kolejíštěm asi osmi kolejí za plného provozu, velmi nebezpečná a zodpovědná práce. Na trati Přerov–Červenka tři silniční železobetonové nadjezdy.

V Ostravsko-karvinském revíru pracoval jsem na různých průmyslových stavbách jako elektrárny, uhelné prádlo, chladicí věže, koksovna a mnoho jiných průmyslových a bytových staveb, nevyjímaje ani ostravskou radnici.

Když šéf firmy zemřel, přešel jsem k jiné stavební firmě rovněž na podobné práce a také jako parťák na důlní práci, ražení a vyzdívání nových důlních chodeb na jámě Barbora v Doubravě.

29. 8. 1936 jsem se oženil se Zdenkou Klosovou narozenou 26. 2. 1911, dcerou rolníka Josefa Klosa a Anny, rozené Bayerové v Bernarticích č. 2. Spolu jsme vychovali čtyři děti. Bydleli jsme na výměnku v čís. 132 v Bernarticích. V roce 1938 začali jsme stavěti rodinný domek, do kterého jsme se nastěhovali v r. 1940. Stavěli jsme s velkými obtížemi ne finančními, ale politickými, když nastoupil vládu v Německu Hitler a jeho vojska urvala sudetskou část československého státu a tam připadla také ryze česká naše obec Bernartice. Byly stanovené nové hranice, nová měna za 10 čs. korun jedna marka. Občané se bránili proti záboru a udělali podpisovou akci k čs. úřadům a vlivným osobnostem, aby se dosáhlo vynětí z německého záboru. Tuto podpisovou akci přenesli přes hranice můj tchán a Josef Papák. Když se o tom dozvědělo gestapo, obsadily přepadové oddíly gestapa oba selské statky a zatkli a odvezli je neznámo kam. Já jsem klidně pracoval na naší stavbě, až najednou přišli pro mne dva gestapáci a odvedli mne do kuchyně tchýně, kde byla přítomna také moje manželka s malou dcerkou v náručí. Začalo vyslýchání, nevím-li, kde je tchán, který nebyl doma, nikdo z přítomných nevěděl, kde je. Gestapo ho hledalo v celém stavení i ve stodole. V pokoji dělali dva gestapáci prohlídku, v kuchyni hned u dveří seděl na židli gestapák a na stole měl automatickou pušku namířenou na místa, kde stála moje žena a já. Z pokoje vyšel gestapák a nadával na české prasata a já mu odpověděl německy jaké prasata, jsme lidi jako vy, v tom přiskočil ke mně a udeřil mě přes tvář, já vytáhl z kapsy kladívko, kterým jsem přibíjel prkna na stavbě, ale v tom mi žena zadržela ruku a já si teprve uvědomil zamýšleného činu. V pokoji to vypadalo, z psacího stolu všechno vyházené, ba i sláma ze slamníku. O mně už věděli, že jsem byl starostou Sokola a vyptávali se, kolik členů bylo a jestli jsme měli zbraně.

V roce 1940 už jsme bydleli ve vlastním domku a podařilo se mě najít zaměstnání u firmy Trampler v Orlové na stavbě železniční trati. Ke konci

druhé světové války jsem pracoval ještě na průmyslových stavbách v Karviné.

V roce 1943 vystěhovali Němci rodiče mé manželky z rolnické usedlosti a zabrali veškerý majetek bez náhrady, vzali jsme je k nám do bytu. Těch záborů bylo v Bernarticích 6 a majitelé nesměli zůstat v Bernarticích, musili se vystěhovat a na jejich statcích byli usídleni Tyroláci. Když už začaly boje na Ostravsku a Němci začali ustupovat, odjel jsem domů. Udělal jsem různá bezpečnostní opatření proti požáru, připravil sklepní místnosti k obývání. Asi 30 m od domku měli Němci zákopy, kryty a dalekonosné dělo. Když několik ran odpálili, najednou padl ve vzdálenosti asi 15 m ruský granát, a to už Němci začali balit a hned odjeli.

Odstěhovali se i dosazení Tyroláci, takže se mohl tchán a tchyně od nás přestěhovat na svoji usedlost. V příštích dnech přišel k nám německý důstojník a ptal se, jestli jsem majitelem domku. Ano, odpověděl jsem. Němec? Ptá se. Čech, odpovídám. Tak my potřebujeme místnost pro velitelský štáb a vy se musíte vystěhovat. Namítám, že by to snad nebylo třeba, že se nastěhujeme do sklepa. To nejde, ať jste do dvou hodin ven!

Tak jsme pěšky dotáhli od souseda vůz, naložili tři děti, peřiny, a to nejnnutnější a za pomoci několika sousedů odtáhli vůz do nového bydliště. Vše ostatní zůstavili osudu na místě, neboť vojáci již natahovali telefonní dráty a další vojenské zařízení. Velkým štěstím bylo, že ještě té noci museli Němci ustoupiti a my s rodinou se mohli vrátit domů. Za několik dnů přišli ruští vojáci i do Bernartic. Přivítali jsme je a já s několika mladíky šli jsme pomáhat obnovovat Němci vyhozený most přes řeku Odru do Suchdolu. Tam jsme pracovali s vojáky dva dny a jednu noc bez odpočinku, stravu mi vojáci dávali. Pak jsme ještě několik dní pomáhali opravovat v Jeseníku nad Odrou.

A v dalších poválečných letech zase jsem pracoval v Ostravě, většinou na odstraňování válečných škod. Z Ostravy jsem pak byl poslán do Brna a tam v závodě na traktory v Líšni, který byl bombardováním značně poškozen, prováděly se velké opravy a úpravy a stavěly se úplně nové závody. Tam se také začalo s vývojem předpjatého betonu a skořápkových železobetonových prvků, práce velmi zajímavá. Chodili jsme občas do vysoké školy stavební na přednášky a filmy v tom oboru.

V roce 1952 vrátil jsem se zase do Ostravy. Bylo to přece jen blíže domova. Jezdával jsem každou sobotu k rodině. Tam jsem nastoupil do zaměstnání

v národním podniku Výstavba rudných dolů a hutí, středisko pro speciální stavby chladicích věží. Po roce jsem onemocněl a léčil se skoro celý rok bez naděje na zlepšení, tak mne lékařská komise poslala na důchod. Ten byl podle tehdejších vládních nařízení velmi malý, a to ještě ve staré měně. Jen díky nynější vládě a důchodového úřadu byla tato křivda odstraněna k plné mojí spokojenosti. Když jsem už byl v důchodu a po delší době se můj zdravotní stav zlepšil, zapojil jsem se dle svých sil a schopností zase do veřejné práce v naší obci. Byl jsem členem stavební komise u MNV, kreslil jsem různé stavební plány a vedl různé obecní stavební práce. Již dříve, přesto že jsem byl stále v zaměstnání mimo domovskou obec, jsem kupříkladu dal v roce 1919 podnět k založení tělocvičné jednoty Sokol a byl jsem jejím zakládajícím členem. Byl to můj návrh zřídit u řeky Odry veřejné koupaliště. Tam jsem si odpracoval stovky brigádnických hodin zdarma. Jsem členem zahrádkářského a včelařského spolku, kde jsem byl mnoho let důvěrníkem. Rád pracuji na zahradě a se včelami. Koupil jsem si 4 úly a další si postupně vyrobil sám, také dřevěný včelín a malou medárnu. Takové práce, to je můj životní koníček.

V srpnu roku 1986 v Novém Jičíně-Bernarticích

Klement Šimíček

Dodatek k životopisu Klementa Šimíčka, který napsala jeho dcera Anna Rendlová

Přestože se vyučil jen tesařem, celý život pracoval na stavbách. Chybějící vzdělání si doplňoval studiem z vysokoškolských učebnic a jiných zdrojů.

Některé stavby, kde byl stavbyvedoucím: most přes Hornád Spišská Nová Ves, oprava mostu na Kysuci u Žiliny po povodni v roce 1925, železniční most přes Odru mezi Svinovem a Mariánskými Horami, most přes Bečvu v Rožnově pod Radhoštěm, dřevěný most u Drnholce, kojetínský podjezd pod tratí na nádraží v Přerově, dřevěný most přes Ostravici v Ostravě Hrušově, jez v Brodku u Přerova a mnoho dalších.

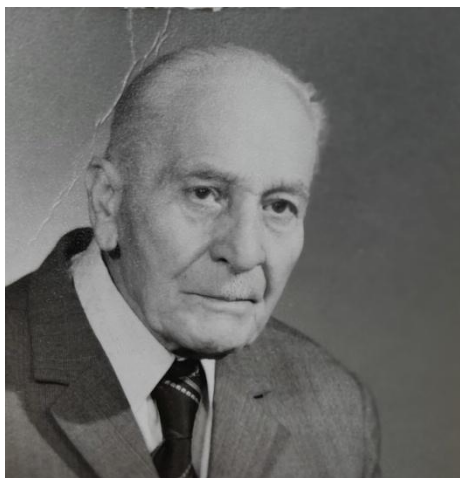
Po odchodu do důchodu v 63 letech se plně věnoval práci v obci a okolí. Během let 1954 až 1983 (do svých 93 let) připravoval projekty přestaveb, přístaveb a staveb téměř všem majitelům domů v Bernarticích nad Odrou (přístavby koupelen a prádeln, změny chlévů na obytné místnosti, stodoly

na garáže, budování obytných pater nebo podkroví – tak jak se zvyšovala úroveň bydlení).

Zemřel v 98 letech 20. prosince 1988 a je pohřben na hřbitově v Bernarticích nad Odrou.

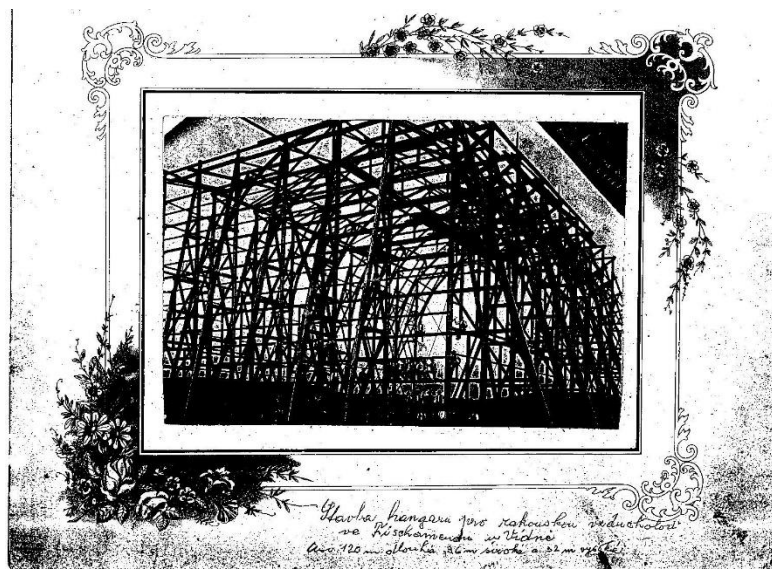
Klement Šimíček rok 1940

Klement Šimíček rok 1984

Na skupinové fotografii je Klement Šimíček sedící nad cedulí v klobouku, saku a kravatě, úplně uprostřed. Je to stavba nějakého mostu v Ostravě v let 1925 až 1926.

Klement Šimíček stavěl i hangár pro vzducholod' ve Fischamendu u Vídně a k fotografii přidal komentář:

„Tato dřevěná velkostavba stála na pilotách a před dokončením se zhroutila vlivem nočního povichru a částečně špatným vedením, takže z ní zůstala jen hromada palivového dříví. Když jsme to ráno přišli s kamarádem z Horních Rakous prohlédnout, uvažovali jsme: co teď? Byl podzim, blížila se zima a práce v otevřeném terénu nebude příjemná. Kamarád byl o několik roků starší, velmi šikovný tesař, a tak se rozhodl raději odjet do Mnichova, kde o práci nebyla nouze. Tak jsem se rozhodl, že tam pojedou s ním“.

Rozměry hangáru: délka 120 m, šířka 36 m a výška 32 m. Rok 1910.

Poznámka:

Německý důstojník, který v roce 1945 donutil rodinu Klementa Šimíčka opustit dům během dvou hodin jen s peřinami, byl polní maršál Ferdinand Schörner, vrchní velitel německých pozemních sil. Ustupoval před ruským vojskem. V domě se zdržel jen jednu noc, a protože se stále blížilo dunění ruských děl, rychle spěchal dál, západním směrem.

Zapsala Ilona Stavínková, kronikářka

Za informace a fotografie děkuji Anně Rendlové a Aloisi Šimíčkovi

RŮZNÉ

Poděkování

Vážení občané Bernartic a přespolní,
chtěla bych Vám všem poděkovat za Váš krásný vztah k mé mamince,
Miladě Pohankové, která už není mezi námi. Velmi si vážíme veškeré Vaši
pomoci při přípravě pohřbu a děkujeme za hojnou účast.

Jménem celé rodiny Jarmila Nováková

Srdečně Vás zveme na besedu

ŽIVOT VE TMĚ

s Ondrou Zelenkou

2.12. 2025 v přísáří KD
v Bernarticích nad Odrou
v 17 hodin

vstupné dobrovolné

Na co se můžete těšit:

- povídání o životě nevidomých
- prezentace pomůcek pro nevidomé
- zkusit si číst a psát v Braillově písmu
- vyzkoušet si chůzi s bílou holí

více informací u Ondry Zelenky nebo Katky Pístecké

Restaurace U Bříz

Vás srdečně zve na

ZVĚŘINOVÉ HODY

Rezervace na tel: 736 178 034

LISTOPAD
8.11 - 9.11.2025

Sobota 11.00 - 20.00

Neděle 11.00 - 14.00

www.restauraceubrizz.cz

PROVOZNÍ DOBA RESTAURACE

PONDĚLÍ: 10.30 – 22.00

ÚTERÝ: 10.30 – 22.00

STŘEDA: 10.30 – 22.00

ČTVRTEK: 10.30 – 22.00

PÁTEK: 10.30 – 24.00

SOBOTA: 10.00 – 24.00

NEDĚLE: 10.00 – 21.00

*Provozní dobu lze upravit po dohodě, konání společenských
akcí a soukromých akcí*

Zodpovědná osoba

Jan Kneblík

IČO: 68150199

Tel: 736 178 034

www.restauraceubriz.cz

email:restauraceubriz@seznam.cz

**PROSTOR JE STŘEŽEN
KAMEROVÝM SYSTÉMEM
SE ZÁZNAMEM**

Kontaktní informace

Obecní úřad

Web: www.bernarticenadodrou.cz

Bankovní spojení: KB Nový Jičín

Číslo účtu: 23325801/0100

Daniela Horutová, správní pracovnice

Tel.: +420 556 708 522, +420 602 630 764

E-mail: obec@bernarticenadodrou.cz

Ing. Michaela Kunetková, účetní a správce rozpočtu

Tel.: +420 556 715 216

E-mail: ucetni@bernarticenadodrou.cz

Jarmila Bayerová, správce kulturního domu

Tel.: +420 605 780 395

Pavel David, údržba

Tel.: +420 731 452 946

Vojtěch Knop, údržba

Tel.: +420 728 260 543

Pošta + pokladna a podatelna obecního úřadu

Věra Košťálová, správní pracovnice a pracovnice přepážky

Tel.: +420 556 715 217

E-mail: obec-posta@bernarticenadodrou.cz

Starosta

Tomáš Horut

Tel.: +420 556 715 215, +420 732 954 331

E-mail: starosta@bernarticenadodrou.cz

Místostarosta

Michal Prašivka

Tel.: +420 732 575 361

E-mail: michal.prasivka@tznj.cz

Podzimní pohledy na Moravskou bránu 2025

Rozšíření veřejného sportoviště

Zpravodaj obce Bernartice nad Odrou - Periodický tisk samosprávného územního celku č. 10/2025 vydal dne 20. října 2025 Obecní úřad Bernartice nad Odrou, 741 01 Bernartice nad Odrou 200, IČO 600717, tel./fax 556 708 522, obec@bernarticenadodrou.cz, www.bernarticenadodrou.cz
Evidenční číslo přiděleno ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 10229. Zpravodaj se vydává měsíčně (11 x za rok)
v nákladu 280 výtisků, roční předplatné 60 Kč nebo 5 Kč za jeden výtisk. Uzávěrka každého čísla do 13. dne příslušného měsíce.
Tisk: TISKÁRNA BRÁZDA, Hodonín, www.tiskarnabrazda.cz